

1 เทสะโลนิกา 4:1-12

ดำเนินชีวิตเพื่อให้พระเยชูพอใจ

ศิษยาภิบาลไบรอัน นอร์ธ

คริสตจักรโรสฮิลล์ – เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

3/11/24

วันนี้เราจะเดินทางต่อผ่านจดหมายฉบับแรกของเปาโลถึงคริสตจักรที่เขาช่วยก่อตั้งในเมืองท่าเทสซาโลนิกาของกรีก ในจดหมายที่รู้จักกันในชื่อ 1 เทสะโลนิกา

เปาโลให้กำลังใจและเตือนใจพวกเขาเกี่ยวกับความหมายของการติดตามพระเยชู และ 2,000

ปีต่อมา สิ่งที่เขาเขียนยังคงเกี่ยวข้องกับเรา รวมถึงในข้อพระคัมภีร์วันนี้ด้วย

เพราะวัฒนธรรมที่เราพบเจอและสิ่งต่างๆ

ที่พยายามดึงเราออกห่างจากพระเยชูและพระประสงค์ของพระองค์สำหรับชีวิตของเรา

ไม่ได้แตกต่างไปจากเมื่อ 2,000 ปีที่แล้วมากนัก ดังนั้น วันนี้เราจึงอยู่ใน 1 เทสะโลนิกา 4:1-12

เราจะเริ่มด้วยข้อสองข้อแรกเท่านั้น

ดังนั้น

คำแปลภาษาอังกฤษจำนวนมากจึงแปลข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ในลักษณะที่สูญเสียภาษาเชิงเปรียบเทียบที่เปาโลเขียน เซึ่งเปรียบเทียบหมายถึง “ดำเนินชีวิตในแบบที่พอพระทัยพระเจ้า...

คุณดำเนินชีวิตแบบนี้อยู่แล้ว แต่เราขอเรียกร้องให้คุณทำมากขึ้น”

ภาษาไทยภาษากรีกอ่านตามตัวอักษรว่า “เราขอวิงวอนและตักเตือนท่าน...

ให้ดำเนินชีวิตและทำให้พระเจ้าพอใจ เหมือนที่ท่านดำเนินอยู่แล้ว ให้ท่านมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น”

คำว่า “ดำเนินชีวิต” คือ paripateo

การเดินทางตามตัวอักษรเป็นวิธีการเดินทางที่พบเห็นได้ทั่วไปที่สุดในโลกยุคโบราณ

แต่ยังเป็นการเปรียบเทียบถึงชีวิตและวิธีดำเนินชีวิตด้วย ตัวอย่างเช่น ในพันธสัญญาเดิม

เราอ่านในปฐมกาล 5:24 ว่า “เอโนคเดินกับพระเจ้า” โนอาห์ก็พูดแบบเดียวกันในปฐมกาล 6:9 ว่า

“...เขาเดินอย่างซื่อสัตย์กับพระเจ้า” ในเฉลยธรรมบัญญัติ 5:33

เราอ่านคำเตือนใจแก่ชาวอิสราเอลว่า

“จงดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน...” ในสดดี 23

ความทุกข์และความโศกเศร้าถูกอธิบายว่าเป็นการ “เดินในหุบเขาเงามรณะ”

และพระเจ้าอยู่ร่วมกับเราในเส้นทางนั้น

สิ่งที่เราเห็นก็คือการ “เดินกับพระเจ้า” คือการใช้ชีวิตในแบบที่พระเจ้าพอพระทัย

นั่นคือสิ่งที่สาวกของพระเยชูทำเพื่อตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้า

เราต้องการเดินกับพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงบัญชาเรา ดังนั้น

เปาโลจึงเตือนสติพวกเขาและกระตุ้นให้พวกเขาทำเช่นนั้น เขาบอกว่าพวกเขาทำเช่นนั้นอยู่แล้ว

แต่เขากระตุ้นให้พวกเขาทำมากกว่านั้นอีก

จากนั้น มีสองด้านในชีวิตที่เขาเตือนสติพวกเขาโดยเฉพาะ ให้เราอ่านต่อสำหรับส่วนแรก

จากนั้นเราจะอ่านส่วนที่สองหลังจากนั้น ดังนั้น เริ่มจากข้อ 3 และดำเนินต่อไปจนถึงข้อ 8...

ประเด็นหลักประการหนึ่งของพระคัมภีร์คือเราต้องเป็นคนบริสุทธิ์ นั่นคือความหมายของคำว่า

“ทำให้บริสุทธิ์” ในข้อ 3 คำภาษากรีกรากศัพท์สำหรับทำให้บริสุทธิ์คือ “hagios” ซึ่งเป็นคำสำหรับ

“บริสุทธิ” คำภาษาฮีบรูในพันธสัญญาเดิมคือ “kadosh” และหมายถึง “แยกไว้ต่างหาก” สิ่งของที่ใช่ในการนมัสการของชาวยิวในพลับพลาหรือต่อมาในวิหาร ถือเป็น “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” เนื่องจากถูกแยกไว้สำหรับการใช้งานพิเศษนี้ เช่นเดียวกับเครื่องมือในการนมัสการ เราถูกสร้างและแยกไว้สำหรับการนมัสการ 1 เปโตร 1:15-16 เป็นตัวอย่างที่ดีของขอบเขตในพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นข้อเขียนในพันธสัญญาใหม่ที่อ้างถึงพันธสัญญาเดิมว่า “ในเมื่อพระองค์ผู้ทรงเรียกพวกท่านนั้นบริสุทธิ พวกท่านก็จงบริสุทธิในการประพฤติทุกอย่าง เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘จงบริสุทธิ เพราะเราบริสุทธิ’ (1 เปโตร 1:15-16 อ้างจากเลวีนิติ 11:45) มีตัวอย่างอื่นๆ อีกมากมายในพระคัมภีร์

และเมื่อเราอ่าน:

การเรียกร้องความบริสุทธิโดยเฉพาะครั้งแรกที่เปาโลพูดถึงคือในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เปาโลมาจากพื้นที่เป็นชาวยิว เขาเป็นพลเมืองโรมัน แต่เขาเป็นผู้นำทางศาสนายิวก่อนที่จะติดตามพระเยซู และในศาสนายิว พฤติกรรมทางเพศได้รับการควบคุมมากกว่าในวัฒนธรรมกรีก-โรมันมาก การล่วงประเวณีและการโลภในภรรยาของเพื่อนบ้านนั้น เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของบัญญัติห้าสิบประการในพันธสัญญาเดิมอย่างเคร่งครัด ซึ่งไม่ได้ปฏิบัติตามบัญญัติเหล่านี้เสมอไป และเราได้อ่านเกี่ยวกับผู้คนในพันธสัญญาเดิมที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานนั้น แต่นั่นคือมาตรฐาน และได้รับการยอมรับเมื่อเราได้มาถึงพระเยซูและพันธสัญญาใหม่ จริยธรรมทางเพศนั้นสืบเนื่องมาจากศาสนาคริสต์ เพราะอย่างที่คุ้นเคยกันดีอยู่แล้วว่าศาสนาคริสต์เติบโตมาจากศรัทธาของชาวยิว

แต่ในวัฒนธรรมกรีก-โรมันนั้นไม่มีขอบเขตดังกล่าวเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ แกรี เดอมาเรสต์ เขียนไว้ในคำอธิบายของเขาเกี่ยวกับ 1 เรสซาโลนิกาว่า “นักประวัติศาสตร์เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสังคม [กรีก-โรมัน] ที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องขนบธรรมเนียม [จริยธรรม/ค่านิยม] ทางเพศ” (แกรี เดอมาเรสต์) ดังนั้นจึงเกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเมื่อชาวเรสซาโลนิกาเหล่านี้เริ่มติดตามพระเยซู และเพื่อความชัดเจน พระเยซูยังยึดมั่นในมาตรฐานทางเพศด้วย พระองค์คริสต์ต่อต้านการผิดศีลธรรมทางเพศและการล่วงประเวณีอย่างน้อย 23 ครั้ง ความใคร่ถูกกล่าวถึงในพระธรรมเทศนาบนภูเขาและไม่ควรมองข้าม ในมัทธิว 19 พระเยซูทรงย้ำถึงวิสัยทัศน์ของการแต่งงานในปฐมกาลอีกครั้ง นั่นคือการผูกมัดตลอดชีวิตระหว่างชายและหญิง และนั่นคือบริบทของความสัมพันธ์ทางเพศ ดังนั้น เปาโลจึงกล่าวว่าการดำเนินชีวิตตามหลักเทววิทยานี้คือการเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นผู้บริสุทธิ

บางครั้ง ค่านิยมทางวัฒนธรรมก็สอดคล้องกับค่านิยมของคริสเตียน บ่อยครั้งเป็นเพราะศรัทธาของเรามีผลกระทบต่อวัฒนธรรม เช่น จงใจดีกับผู้อื่น อย่าขโมย อย่าโกหก และเชียร์ทีม Seahawks (ไม่ใช่อันสุดท้ายนี้!) แต่โดยทั่วไปแล้ว ทัศนคติในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศนั้นถือว่าล้ำสมัย อย่างไรก็ตาม การติดตามพระเยซูเป็นส่วนสำคัญที่เราต้องยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ เราอธิษฐานว่า “ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จบนแผ่นดินโลกเหมือนในสวรรค์” ตามที่พระเยซูสอนเราให้อธิษฐาน และจากคำสอนของพระเยซู นอกเหนือไปจากพันธสัญญาเดิม เปาโลเน้นย้ำว่าการได้รับการชำระให้บริสุทธิ การได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์

การถูกแยกไว้เพื่อพระเจ้า เป็นเรื่องสำคัญ
และรวมถึงความสัมพันธ์ทางเพศที่ต้องแสดงออกในบริบทที่ถูกต้อง
ซึ่งเป็นบริบทที่พระเจ้ากำหนดไว้ ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะเขียนกฎเกณฑ์ของความศักดิ์สิทธิ์ใหม่
คือการถูกแยกไว้เพื่อพระเจ้า

หากเรื่องนี้ทำให้เราไม่พอใจ เราควรจำไว้ว่าพระกิตติคุณเป็นการไถ่บาปและการเปลี่ยนแปลง
พระเยซูไม่ได้มาเพื่อทำให้เราตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และระเบียบ แต่มาเพื่อปลดปล่อยเรา
ให้ดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าตั้งใจ และนั่นรวมถึงความสัมพันธ์ทางเพศของเราด้วย
มาสรุปข้อพระคัมภีร์ประจำวันนี้กันต่อ โดยเริ่มจากข้อ 9 และข้อ 12...

ดังนั้น คำเตือนใจเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ข้อแรกเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ
ส่วนข้อที่สองเป็นเรื่องของการสนับสนุนและกำลังใจซึ่งกันและกันในฐานะผู้เชื่อ
พวกเขาทำบางสิ่งบางอย่างได้ถูกต้อง พวกเขาหัวเราะกัน พวกเขาหัวงอซึ่งกันและกัน ข้อ 9
และส่วนแรกของข้อ 10 อธิบายเรื่องนี้ได้ชัดเจน และเราได้อ่านความคิดเห็นอื่นๆ
เกี่ยวกับพวกเขาในจดหมายฉบับก่อนหน้านี้อแล้ว แต่ในตอนกลางของข้อ 10 เราอ่านว่า
“แต่เราขอเตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทำมากขึ้นเรื่อยๆ และตั้งเป้าหมายที่จะใช้ชีวิตอย่างสงบสุข
ดูแลตัวเองและทำงานด้วยมือของตนเองตามที่เรบอก” ดังนั้น เมื่อจดหมายฉบับนี้ดำเนินไป
และมีอีกบทหนึ่งหลังจากนี้

เราเห็นว่าพวกเขาดูเหมือนจะมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู
พันธสัญญาใหม่ชัดเจนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา พระเยซูบอกเราว่ามันจะเหมือนกับ
“โจรในตอนกลางคืน” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราไม่รู้ว่าจะเสด็จกลับมาเมื่อใด โดยทั่วไป
คริสเตียนยุคแรกดูเหมือนจะเชื่อว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาในเร็วๆ นี้ เช่น ในช่วงชีวิตของพวกเขา

นั่นดูเหมือนจะเป็นความเข้าใจของคริสเตียนในเมืองเทสซาโลนิกา
และพวกเขาถึงกับเลิกทำงานและรอให้พระเยซูเสด็จกลับมา เปาโลกำลังแก้ไขเรื่องนี้ในที่นี้
เขาเขียนว่า “จงทำงานด้วยมือของคุณ เหมือนอย่างที่เรบอกคุณ”

ผลลัพธ์ของเรื่องนี้มีสองประการ ประการแรก

พวกเขาจะเป็นพยานที่เข้มแข็งต่อผู้คนภายนอกคริสตจักร

การทำงานหนักของพวกเขาและการดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาในงานของพวกเขาและในคริสตจักรของ
พวกเขาจะเป็นพยานต่อผู้อื่น เราถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาของเราอย่างแข็งขัน ทุกวัน
ไม่ว่าจะที่บ้าน ที่ทำงาน ในงานอดิเรก หรือในกิจกรรมอื่นๆ

ประการที่สอง พวกเขาจะไม่ “พึ่งพาใคร” ตามความหมายที่แท้จริงแล้วคือ
“และไม่ต้องการสิ่งใดเลย” กล่าวอีกนัยหนึ่ง:

ความต้องการของผู้คนในคริสตจักรจะได้รับการตอบสนองผ่านงานของพวกเขา ในคริสตจักร
เราคงไม่สามารถดำเนินการได้จริงในปัจจุบันในระดับที่พวกเขาสามารถทำได้ในตอนนั้น
มีความต้องการบางอย่างที่เราไม่สามารถตอบสนองได้จริงๆ และไม่ควรมุ่งพยายามตอบสนอง
แต่พวกเขาก็สามารถทำได้ เช่น ยา หากฉันมีไส้ติ่งที่ต้องผ่าตัดออก เหมือนเมื่อสามปีก่อน
ฉันจะไม่ขอให้ใครผ่าตัดฉัน 😊

มีความต้องการบางอย่างที่สามารถตอบสนองได้โดยผู้ที่มีการฝึกอบรมและทรัพยากรที่เหมาะสม
เมื่อ 2,000 ปีก่อน พวกเขาไม่มีความรู้หรือความสามารถบางอย่าง
และสามารถตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่า

แต่มีความต้องการบางอย่างที่เราสามารถช่วยได้ ความต้องการหลายอย่าง – ไม่ใช่ทั้งหมด – แต่หลายอย่างต้องใช้ทรัพยากรเฉพาะอย่างหนึ่งที่เราทุกคนสามารถเข้าถึงได้ในระดับหนึ่งหรืออีกระดับหนึ่ง: เงิน (อันที่จริง ทรัพยากรที่สองคือเวลา) ดังนั้นฉันจะสรุปค่าเทศนานี้ด้วยการพูดถึงหัวข้ออื่นซึ่งไม่มีมุมมองที่เป็นที่นิยมในเชิงวัฒนธรรมอีกครั้ง เรากำลังพูดถึงสองหัวข้อที่คุณจะไม่พูดคุยกับญาติๆ ของคุณในวันขอบคุณพระเจ้า! เป็น "วันอาทิตย์สองต่อหนึ่ง" ... และยินดีต้อนรับ 😊 ดังนั้น: วิธีหนึ่งที่เราจะมั่นใจได้ว่าเราทุกคน "ไม่ขาดสิ่งใด" ทั้งทางร่างกายและจิตวิญญาณ - ในระดับที่เราสามารถตอบสนองความต้องการได้ คือการสนับสนุนทางการเงินอย่างไม่เห็นแก่ตัวจากคริสตจักร เปาโลกำลังพูดถึงเรื่องนี้มากกว่านี้ด้วย เพราะถ้าผู้คนจะ "ไม่ขาดสิ่งใด" หรือ "ไม่ต้องการสิ่งใด" นั้นหมายถึงการแบ่งปันทรัพยากรทางวัตถุและการเงินอย่างแน่นอน

และนั่นยังคงเป็นส่วนหนึ่งของความหมายของการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชีวิตของคริสตจักร และเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามพระเยซู ส่วนหนึ่งของการไถ่บาปและอิสรภาพที่เราได้รับการติดตามพระเยซูคือการได้รับการปลดปล่อยจากรูปเคารพที่พยายามควบคุมและกดขี่เรา ซึ่งรวมถึงเงินด้วย ตลอดพระคัมภีร์ มีการคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินของเรา พระเยซูตรัสบ่อยครั้งเกี่ยวกับการใช้เงินอย่างชาญฉลาด หลีกเลียงความโลภ ให้แก่ผู้อื่น อันตรายของเงิน และอื่นๆ และยังคงเป็นหนึ่งในแง่มุมที่ยากที่สุดในชีวิตและศรัทธาคือการสละเงินของเราให้กับพระองค์

แต่ลองนึกดูว่าถ้าเราทำอย่างนั้นตามที่พระเจ้าขอละ ลองนึกดูว่าถ้าทุกคนในคริสตจักรของเราบริจาคตางค์เต็มจำนวน ซึ่งก็คือ 10% ของรายได้ของเรา พันธสัญญาเดิมแนะนำแนวคิดนี้และพระเยซูก็เสริมแนวคิดนี้ ความต้องการในการรับใช้ที่เราสามารถตอบสนองได้ในคริสตจักรของเราและในชุมชนที่กว้างขึ้นจะเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ จากสถิติ ระดับการบริจาคเงินของคริสเตียนในอเมริกา ภาษาอังกฤษ Erica อยู่ที่ประมาณ 3% แทนที่จะเป็น 10% ลองสมมติว่าเราอยู่ในระดับเดียวกันในคริสตจักรของเรา (ฉันไม่รู้ว่าจะระดับการให้ของเราจริงๆ คือเท่าไร) งบประมาณคริสตจักรของเราในปี 2024 อยู่ที่ต่ำกว่า 600,000 ดอลลาร์เล็กน้อย

ฉันนึกไม่ออกว่าเราจะทำอะไรถ้าเรามีเงินเป็นสามเท่าของจำนวนนั้นในปี 2025 และอาจไม่ฉลาดเลยที่ใครก็ตามที่ให้ 3% จะเพิ่มเป็น 10% ในหนึ่งปี แต่จะเป็นอย่างไรหากเพิ่มการให้ของคุณขึ้น 10% หรือ 20%? สองสามข้อแรกที่เราอ่านในเช้านี้ เปาโลเตือนพวกเขาให้ใช้ชีวิตเพื่อพระเยซูมากขึ้นเรื่อยๆ จะเป็นอย่างไรหากเราใช้สิ่งนั้นในการจัดการด้านการเงินของเรา? ดังนั้น แทนที่จะเป็น 5,000 ดอลลาร์ต่อปี ก็เป็น 5,500 ดอลลาร์หรืออาจเป็น 6,000 ดอลลาร์? และบางทีก็อาจเพิ่มขึ้นในระดับเดียวกันในปีถัดไป? แน่ใจว่าบางคนที่มีรายได้คงที่อาจทำไม่ได้ แต่ก็มีความสามารถเพิ่มได้มากกว่านั้น หากเราให้ "มากขึ้นเรื่อยๆ" ความจริงก็คือ การปฏิบัติศาสนกิจของเราจะมีผลกระทบมากกว่าที่เป็นอยู่และตอบสนองความต้องการของผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ เหมือนกับที่เราเห็นในวิดีโอนี้... หากคุณกำลังอ่านออนไลน์อยู่ คุณสามารถรับชมได้ที่: <https://www.youtube.com/watch?v=tWXkX9axcWs>

เป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมในการดูแลผู้อื่นและตอบสนองความต้องการของพวกเขา เพื่อให้ไม่มีใครขาดแคลนสิ่งใด อาหารนั้นต้องใช้เงิน และคุณเห็นไหมว่าเงินของคุณก็ศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน เช่นเดียวกับเช็กส์ โลกต้องการบอกคุณเป็นอย่างอื่น แต่พระเจ้าบอกเราว่ามันศักดิ์สิทธิ์ เงินเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคุณ

และเหมือนกับส่วนอื่นๆ ของคุณ พระเจ้าต้องการให้มันแยกไว้สำหรับพระองค์
บริสุทธิ์สำหรับพระองค์ หากงบประมาณของเราสำหรับปีหน้าเพิ่มขึ้นได้ 10% หรือมากกว่านั้น
ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรกับมัน แต่ฉันอยากให้ผู้อาวุโสของเราพิจารณาสิ่งต่างๆ
ที่ช่วยให้เราเป็นผู้นำผู้คน – ตัวเราเองและผู้อื่น – ไปสู่พระเยซู ซึ่งเราใช้ชีวิต ทำงาน และเล่น
บางที่อาจขยายที่มงานคริสตจักรของเรา หรือทรัพยากรการเป็นสาวก หรือการฝึกอบรมผู้นำ
หรือภารกิจระดับท้องถิ่นและระดับโลกของเรา
เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้คนนอกคริสตจักรให้ดีขึ้น และแนะนำพวกเขาให้รู้จักพระเยซู

ดังนั้น พวกคุณส่วนใหญ่เพิ่งได้รับจดหมายจากฉันเกี่ยวกับการจัดการด้านการเงินสำหรับปี 2025
หรือจะได้รับในเร็วๆ นี้ สำเนาจดหมายมีอยู่ในศูนย์ข้อมูลที่ลือขบี่และเว็บไซต์ของเรา
และเช่นเดียวกับคำเทศานี้ จดหมายฉบับนี้อาจไม่สร้างแรงบันดาลใจได้มากเท่าที่ฉันต้องการ
แต่ฉันหวังว่าคุณจะอ่านและพิจารณาด้วยการอธิษฐานว่าพระเจ้าต้องการให้คุณกำหนดสิ่งใดให้ศักดิ์
สิทธิ์ ซึ่งแยกไว้สำหรับพระองค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจในที่ที่โรสฮิลล์...
และเพื่อให้ด้านนี้ของการเดินกับพระเยซูของคุณได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พิจารณากามตัวเองว่า:
"ฉัน "เดินกับพระเจ้า" ในด้านการเงินอย่างไร และจะชำระให้บริสุทธิ์ "มากขึ้นเรื่อยๆ"
สำหรับงานในอาณาจักรของพระองค์ได้อย่างไร" ท้ายที่สุดแล้ว
แรงบันดาลใจของเราไม่ได้มาจากจดหมายหรือคำเทศนา แต่เป็นพระเยซู
ผู้ที่สละทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์มีเพื่อคุณและฉัน
เพื่อให้เราสามารถสัมผัสทุกสิ่งที่มีให้ทั้งในปัจจุบันและในนิรันดร์
พระองค์คือผู้ที่คุณและฉันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์
ถูกกำหนดให้รับใช้ด้วยร่างกายของเรา ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การเงินของเรา และ – จริงๆ แล้ว –
ชีวิตที่เหลือด้วย และเมื่อเราใช้ชีวิตที่ถูกกำหนดไว้
เราก็แสดงให้เห็นถึงการดำเนินตามพระเจ้าของเรา ดำเนินชีวิตในแบบที่พระองค์พอพระทัย
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน